

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15Csp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320202475
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2320202475.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Rastislavom Jakubovičom v právnej veci žalobcu: F. A., Z.. XX.XX.XXXX, B. Č. V. XX, v konaní právne zastúpená advokátskou kanceláriou: Sidor a partneri, s.r.o., IČO: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, v konaní právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho č. 16, Bratislava, o zaplatenie 500,- Eur s prísl., takto,

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 500,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd žalobcovi p r i z n á v a plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.06.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur a nahradiť trovy predmetného konania. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že dňa 14.03.2014 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a dňa 04.09.2013 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorých žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver. Zmluvy sa na podnet žalobcu stala predmetom súdneho prieskumu v konaní pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn.: 8Csp/104/2017 (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX) a pod sp. zn. 26Csp/104/2017 (Zmluva č. XXXXXXXXXXXX), konkrétne v otázke prítomnosti podstatných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. (ďalej len „ZSÚ“) v Zmluvách. V označených konaniach bolo súdom zistené, že v Zmluvách absentujú obligatórne náležitosti predpísané ZSÚ pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V dôsledku uvedeného súd prejudiciálne s aplikáciou ustanovenia § 11 ZSU určil Zmluvy, resp. úver z nich vyplývajúci ako bezúročný a bez poplatkov so súčasným uložením povinnosti žalovanému, vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie takto vzniknuté. V danom prípade už teda nemôže byť sporné, že žalovaný porušil práva žalobcu (porušenie bolo právoplatne Krajským súdom potvrdené) ani to, že žalobca bol úspešný v uplatnení svojich práv. Dôvodnosť žaloby vo veci samej je teda daná tým, že žalobca splnil jediný kvalifikačný znak pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia - úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti v zmysle hypotézy právnej normy § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z.(ďalej len “ZoOS“). Zmyslom primeraného finančného zadostučinenia je jednak satisfakčná funkcia, ktorá sa vzťahuje na konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadostučinenie priznané v relatívnej podobe. Okrem toho má však aj preventívnu funkciu, ktorá nie je o nič menej významná a ktorej úlohou je odradiť nečestných dodávateľov od porušovania právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Napokon je tu sankčná funkcia, ktorá má viesť k tomu, aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, aby boli dostatočne odradení od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešnému spotrebiteľovi, keďže ako ukazuje už niekoľkoročná súdna prax, konštatovanie absencie požadovaných zákonných náležitostí v zmluvách so spotrebiteľmi,

resp. vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné, javí sa byť nedostatočný. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí ak táto ujma tu je. Napokon, je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi aj reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods.5 ZoOS môže zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila. Žalobcovi reálne (ak by ostal pasívny v bránení svojich majetkových práv) hrozila a i vznikla ujma v celkovej výške 1.430,92 Eur (úvere č. XXXXXXXXXXXX). Žalobcovi reálne (ak by ostal pasívny v bránení svojich majetkových práv) hrozila a i vznikla ujma v celkovej výške 1.108,80 Eur (úvere č. XXXXXXXXXXXX). Žalobcovi vznikla reálna ujma v celkovej výške 2.539,72 Eur. Potom s prihliadnutím na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde je žalobca toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 500 Eur. Žalobca má za to, že pokiaľ ide o ustálenie výšky súdom priznaného primeraného zadosťučinenia je teda potrebné prihliadnuť na to, že: žalobca musel vyhľadať právne poradenstvo, iniciovať spor (aby chránil svoje majetkové práva) proti žalovanému, ktorý ako podnikateľ v oblasti poskytovania úverov postupoval v rozpore so zákonom; žalobca sa ako spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ - žalovaný sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobcovi, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite; zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť (a i privodilo) ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení spotrebiteľského úveru a teda k strate finančných prostriedkov žalobcu; žalobca mal snahu zabrániť vzniku sporu a kontaktoval žalovaného zaslaním predsporovej výzvy o vydanie bezdôvodného obohatenia s cieľom vec mimosúdne vyriešiť. Žalovaný však ostal pasívny.

2. Súd v danej veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 15Csp/24/2020-49 zo dňa 08.07.2020, voči ktorému však žalovaný podal odpor s vecným odôvodnením. Preto súd uznesením č.k. 15Csp/24/2020-65 zo dňa 10.08.2020 vydaný platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil a vo veci konal ďalej.

3. Žalovaný v podanom odpore poukázal na znenie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., z ktorého vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety tohto ustanovenia (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Avšak s ohľadom na neurčitú hypotézu tohto ustanovenia a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, zodpovednosť za porušenie práva alebo povinnosti takto ustanovenej zákonom. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú; ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Žalovaný napáda nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky. Podaná žaloba neobsahuje žiadny dôvod alebo spôsob, ktorý by túto sumu odôvodnil.

4. Podaný odpor bol zaslaný na vyjadrenie žalobcovi, ktorý sa k nemu vyjadril podaním súdu doručeným dňa 18.08.2020. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že k popieranu žalovaného o tom, že boli splnené podmienky pre uplatnenie nároku práva z primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., žalobca uvádza, že tieto splnené nepochybne boli. Žalobca dôkazom (pripojením právoplatného rozhodnutia) preukázal, že súd v jeho prospech už judikoval nárok z porušenia práva spočívajúci v povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie, ktorú výšku označil v žalobe o primerané zadosťučinenie ako reálne vzniknutú ujmu na jeho strane. Žalobca rovnako v žalobe označil, ktoré jej právo ako spotrebiteľa bolo porušené konaním žalovaného - konkrétne

uviedol, že žalovaný pripravil formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, že v nej absentovali obligatórne náležitosti v zmysle platnej právnej úpravy v čase, keď došlo k uzatvoreniu Zmluvy (čo vyplýva z obsahu pripojeného rozhodnutia). Jednoznačne teda došlo zo strany žalovaného k porušeniu spotrebiteľských práv žalobcu, čo je preukázané právoplatným rozhodnutím, v obsahu ktorého bol žalovaný zaviazaný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie získané na jeho úkor. Žalobca ako spotrebiteľ si uplatnila svoje právo na finančné zadosťučinenie za vadné poskytnutie finančnej služby a plnenie, ktoré od neho požadoval žalovaný, a ktoré nebolo zákonné. Žalobcovi bola spôsobená ujma tým, že znášal stav právnej neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci, bol vystavený neplatným zmluvným podmienkam a právnej neistote a zo strany žalovaného bola poskytnutá vadná služba, pričom za porušenie týchto práv zodpovedá žalovaný, od ktorého v predchádzajúcom konaní žalobca uplatňoval aj plnenie z neplatných a neprijateľných právnych podmienok. Konajúci súd dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne pod písmenom f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V konaní bolo ďalej nesporným, že na účet žalobcu ako dlžníka bola zo strany žalovaného pripísaná z titulu poskytnutého úveru reálne suma 791,80 Eur (z dôvodu, že žalovaný ponížil dohodnutú sumu úveru o poplatok za službu - Dohoda o poskytnutí služby, opakovane súdmi SR vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku). Žalovaný písomne potvrdil oznámením zo dňa 31.08.2015, že žalobca splnil všetky svoje záväzky vo žalovanému, t.j. plnil v celkovej výške 1.900,80 Eur (sp. zn. 26Csp.104.2017). Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2014 je absolútne neplatným právnym úkonom. Z toho vzniká povinnosť zmluvným stranám vrátiť si plnenia. V skutočnosti úver poskytnutý žalovaným činil sumu 1.021,40 Eur (z dôvodu, že žalovaný ponížil dohodnutú sumu úveru o poplatok za službu - Dohoda o poskytnutí služby, opakovane súdmi SR vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku). Žalobca oproti tejto sume preplatil 1.430,92 Eur, čo zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy (sp. zn. 8Csp/104/2017). Čo sa týka názoru žalovaného, že podaná žaloba neobsahuje žiadny dôvod alebo spôsob, ktorý by požadovanú sumu žalobca odôvodnil, žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho sudu SR zo dna 30.01.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017 (vyššie označený), z ktorého jasne vyplýva, že zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Na základe uvedeného má žalobca za to, že žalovaným vznesená námietka je právne irelevantná. Po právoplatnosti a pred iniciovaním sporu v tejto veci sa spotrebiteľ opätovne snažil svoje nároky diskutovať so žalovaným, v snahe neproduktovať ďalší spor a to aj napriek tomu, že nie je daná reálna hrozba, ktorú znášal v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia najmä v podobe trov konania v prípade neúspechu. V tomto prípade by nešlo o procesne neúspešného žalobcu, ak by jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Žalobcu by nebolo možné zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku práve z dôvodu, že tento výsledok závisel v danom spore od úvahy súdu. Za základné sa v spore považuje to, že bolo zasiahnuté do práva žalobcu v postavení spotrebiteľa. Výška primeraného zadosťučinenia je potom iba nadväzujúca. V danom prípade vždy patrí žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy. Na základe uvedeného, s prihliadnutím na vyššie uvedené, žalobca považuje za plne primerané (a dokonca podľa ním navrhovaných kritérií a okolností prípadu i podhodnotenú) požadovať od žalovaného sumu 500 Eur ako satisfakciu a súčasne odradiť žalovaného, aby naďalej uplatňoval plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok a vadných produktov judikovaných slovenskými súdmi už takmer pred 10 rokmi.

5. Následne bolo vo veci vytyčené pojednávanie, a to na deň 01.06.2021.

6. Na pojednávanie sa osobne nedostavila ani jedna zo sporových strán, Strany sporu svoju neprítomnosť vopred písomne ospravedlnili, pričom súhlasili, aby súd vo veci konal a rozhodol a v ich neprítomnosti. O odročenie pojednávania nepožiadali. Súd teda pojednával v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vo veci dokazovanie vykonal oboznámením sa s obsahom žaloby, predložených vyjadrení a listinných dôkazov ako: rozsudok tunajšieho súdu č.k. 8Csp/104/2017-73 zo dňa 26.09.2017, rozsudok odvolacieho súdu č.k. 24Co/58/2018-112 zo dňa 14.11.2018, rozsudok tunajšieho súdu č.k. 26Csp/104/2017-73 zo dňa 01.03.2018, rozsudok odvolacieho súdu č.k. 25Co/225/2019-147 zo dňa

24.04.2020, predsporovou výzvou zo dňa 20.05.2020, ako aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2014, pričom na základe uvedenej zmluvy jej bol reálne poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo výške 1.021,40 Eur. Žalobca sa poskytnutý úver zaviazal splatiť prostredníctvom pravidelných mesačných splátok v počte 36 a vo výške 68,12 Eur. Spolu sa teda žalobca zaviazal uhradiť sumu 2.452,32 Eur.

9. Nakoľko žalobca mal zato, že uzatvorená zmluva je v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľov a žalovaný nepristúpil k mimosúdnej vyriešeniu a usporiadaniu vzájomných vzťahov, obrátil sa s ochranou svojich práv na tunajší súd. Žalobou sa žalobca v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 8Csp/104/2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.430,92 Eur spolu s príslušenstvom, a to titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z absolútne neplatného právneho úkonu - zmluvy o úvere zo dňa 14.03.2014, ako aj povinnosť nahradiť trovy predmetného konania. Vo vyššie uvedenom konaní bolo žalobe vyhovené, pričom súd dospel k záveru, že medzi sporovými stranami nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko dohoda o výške úrokov nebola v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, čím sa zmluva prieči dobrým mravom. Na základe neplatného právneho úkonu bolo žalobcovi reálne poskytnutých 1.021,40 Eur, pričom žalobca oproti tejto sume preplatil 1.430,92 Eur. Na základe uvedeného žalobca v konaní sp. zn. 8Csp/104/2017 bol úspešný, pričom jeho úspech bol potvrdený aj v odvolacom konaní, vedenom o odvolaní žalovaného v konaní sp. zn. 24Co/58/2018. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie tunajšieho súdu v časti uloženia zaplatiť istinu v sume 1.430,92 Eur, ako vecne správne, nakoľko uzavrel, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie.

10. Žalobca tiež uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2013, pričom na základe uvedenej zmluvy jej bol reálne poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo výške 791,80 Eur. Žalobca sa poskytnutý úver zaviazal splatiť prostredníctvom pravidelných mesačných splátok v počte 36 a vo výške 52,80 Eur. Spolu sa teda žalobca zaviazal uhradiť sumu 1.900,80 Eur.

11. Nakoľko žalobca mal zato, že uzatvorená zmluva je v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľov a žalovaný nepristúpil k mimosúdnej vyriešeniu a usporiadaniu vzájomných vzťahov, obrátil sa s ochranou svojich práv na tunajší súd. Žalobou sa žalobca v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 26Csp/104/2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.108,80 Eur spolu s príslušenstvom, a to titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením zo zmluvy o úvere zo dňa 04.09.2013, pričom úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov, ako aj povinnosť nahradiť trovy predmetného konania. Vo vyššie uvedenom konaní bolo žalobe vyhovené, pričom súd dospel k záveru, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.09.2013 neobsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne pod písmenom f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, podľa ktorého nie je absencia uvedených náležitostí preukázanou, nakoľko tieto sú upravené v Zmluvných dojednaniach, ktoré súd považuje za neplatnú časť zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom na výklad uvedený vyššie. Samotná zmluva obsahuje len dátum splatnosti poslednej splátky úveru, z čoho nemožno jednoznačne vyvodit' záver ohľadne doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe bezúročného a bezpoplatkového úveru bolo žalobcovi reálne poskytnutých 791,80 Eur, pričom žalobca oproti tejto sume preplatil 1.108,80 Eur. Na základe uvedeného žalobca v konaní sp. zn. 26Csp/104/2017 bol úspešný, pričom jeho úspech bol potvrdený aj v odvolacom konaní, vedenom o odvolaní žalovaného v konaní sp. zn. 25Co/225/2019. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie tunajšieho súdu, ako vecne správne, nakoľko uzavrel, že zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to termín konečnej splatnosti úveru nebol v predmetnej zmluve obsiahnutý. Už len absencia uvedenej jednej zákonnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy spôsobuje v zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z., že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému veriteľovi vznikol nárok len zo strany žalobcu len na zaplatenie istiny a sumu, ktorú žalovanému uhradil nad tento limit (1.108,80 Eur) je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaných ust. § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka vydať spolu s príslušenstvom.

12. Súd má zato, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.430,92 Eur a 1.108,80 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, a to na základe právoplatných rozhodnutí súdu.

13. Súd vec právne posúdil nasledovne:

14. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

15. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Zákon o ochrane spotrebiteľa teda v citovanom ustanovení priamo zakotvuje, že ten spotrebiteľ, ktorý bol na súde úspešný voči dodávateľovi za porušenie jeho práv alebo povinností, má nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

17. Z obsahu spisu súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/104/2017 sa žalobca voči žalovanému úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia, a to vo výške 1.430,92 Eur a v konaní vedenom pod sp. zn. 26Csp/104/2017 sa žalobca voči žalovanému úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia, a to vo výške 1.108,80 Eur. Žalobám bolo vyhovené v podstate v plnom rozsahu. Nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia boli žalobcovi priznané na tom základe, že úverová zmluva, na základe ktorej mali byť zo strany žalovaného vyplatené žalobcovi peňažné prostriedky, je neplatná, a teda ich strany si museli navzájom vydať všetko, čo na základe nej dostali (konanie vo veci sp. zn. 8Csp/104/2017), resp. nespĺňala náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho mal byť úver bezúročný a bez poplatkov (konanie vo veci sp. zn. 26Csp/104/2017). V konaní bolo ďalej preukázané, že žalovaný obdržal od žalobcu viac finančných prostriedkov ako mu sám poskytol, a preto vzniknuté bezdôvodné obohatenie mu musel vydať. Z uvedeného vyplýva, že žalobca si v sporovom konaní na základe rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 8Csp/104/2017-73 zo dňa 26.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/58/2018-112 zo dňa 14.11.2018 a v sporovom konaní na základe rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 26Csp/104/2017-73 zo dňa 01.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/225/2019-147 zo dňa 28.04.2020 voči žalovanému úspešne uplatnil nároky na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia na základe neplatne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. úvere, ktorý mal byť bezúročný a bez poplatkov, z čoho je jednoznačné, že si voči žalovanému úspešne (a už aj právoplatne) uplatnil porušenie povinností žalovaným stanovenej zákonom o spotrebiteľských úveroch. Na základe toho argumentácia žalovaného, že mu nie je zrejmé, porušenie akej povinnosti žalovaným by malo byť podkladom na priznanie nároku na finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., neobstojí, nakoľko je zrejmé, že právne priznanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v dôsledku neplatnosti úverovej zmluvy, je základom pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie.

18. Základný predpoklad a splnenie hmotnoprávnych podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi v danom prípade splnený bol (úspech pri ochrane práva spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností zo strany dodávateľa). Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinností zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti. Z hypotézy citovanej právnej normy jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ musí byť pri uplatnení tohto práva úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadosťučinenia. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti

dôjde, bez toho aby spotrebiteľ bol povinný preukazovať či a v akej výške ujma vznikla. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že právo na priznanie finančného zadosťučinenia žalobcovi v danom prípade vzniklo.

20. K primeranosti výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd poukazuje na to, že za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať obmedzenie spotrebiteľovho komfortu vo všetkých oblastiach jeho života, najmä však vo finančnom obmedzení, ktoré žalobcovi neoprávnenými platbami v prospech dodávateľa jednoznačne vzniklo. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky, nemôže tu však ísť o svojvôľu, pretože i takto priznaná náhrada musí byť odôvodnená čo do základu a výšky a táto voľná úvaha musí byť preskúmateľná. Primerané zadosťučinenie môže pozostávať z náhrady morálnej ujmy ako satisfakcie za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť, keďže nie vždy vrátením neoprávnenne zaplatených finančných prostriedkov sa všetko zhojilo.

21. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného malo pre žalobcu nepriaznivé ekonomické dôsledky. Zo spisu vyplýva, že žalobca v konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/104/2017 a 26Csp/104/2017 poukazoval na nekalé obchodné praktiky žalovaného, závažnosť porušenia jeho povinností a neúplné informovanie spotrebiteľa. Konanie žalovaného bolo jednoznačne v rozpore s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany sporu. Súd má za to, že žalovaný ako podnikateľ v oblasti spotrebiteľských úverov, postupoval v rozpore so svojou odbornou starostlivosťou. Žalobca bol zavedený do omylu (nepravdivo informovaný), následne bol nútený plniť na účet žalovaného prostriedky, na ktoré nemal žalovaný nárok a napokon bol žalobca nútený podstúpiť súdne konania za účelom ochrany svojich práv.

22. Žalobca sa domohol voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.430,92 Eur a 1.108,80 Eur s príslušenstvom, pričom žalobcovi boli celkom poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.021,40 Eur a 791,80 Eur. Odplata za poskytnutie úveru po zohľadnení nezákonného strhnutia poplatku však predstavovala až sumu 2.452,32 Eur a 1.900,80 Eur; teda v tejto výške boli zároveň ohrozené majetkové práva žalobcu, pretože bez zásahu súdu by žalovaný zasiahol do majetkových práv žalobcu v rozsahu rovnajúcom sa odplatám za úver. Žalovaný porušil svoje povinnosti v zmysle zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník tým, že dojednaná výška úveru sa pričila dobrým mravom, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tým, že zmluva ním pripravená neobsahovala zákonom stanovené náležitosti. Žalobca celkom isto už tým, že musel pristúpiť k súdному vymáhaniu svojej pohľadávky utrpel určité psychické napätie a stres, ktorú skutočnosť ani nie je potrebné iným spôsobom dokazovať. Obohatenie sa žalovaného muselo mať tiež nepriaznivý dopad na jeho finančnú situáciu a obstarávanie jeho potrieb. Po zhodnotení všetkých týchto okolností dospel súd k záveru, že požadované finančné zadosťučinenie je primeraným. Priznaná suma plne zohľadňuje ujmu (morálnu a majetkovú) na strane žalobcu a predstavuje dostatočnú sankciu pre žalovaného, ktorá by ho mala pri ďalšom poskytovaní úverov odradiť od porušovania príslušných noriem na ochranu spotrebiteľa.

23. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na to, že súd mal vznik nároku na finančné zadosťučinenie za preukázané, pričom jeho požadovanú výšku mal za primeranú, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku daného rozhodnutia a podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené v druhej výrokovej vete tohto rozhodnutia a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. O výške priznaných trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa popri týchto všeobecných náležitostiach uvedie aj to proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.